

საქმე N 100100118002715040
№1/121-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

04 დეკემბერი 2018 წელი
ჭიათურა

საჩხერის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - დავით კეკელაძე
სხდომის მდივანი - თამარ წერეთელი

პროკურორი - ი-----ი
ბრალდებული - ბ-----ა
ადვოკატი - თ-----ე

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე №N00-----1

ბრალდებული: ბ-----ა;
მამის სახელი: ა---;
პირადი ნომერი: 1-----5;
დაბადების თარიღი: 1-----4 წელი;
მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე;
განათლება: ს-----ი;
ოჯახური მდგომარეობა: დ-----ი;
ნასამართლობა: ა-----ე;
მცხოვრები: ზ-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელი ჭ-----ი;

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილი;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

ბ-----ამ ჩაიდინა უსაფრთხოების წესების დარღვევა სამშენებლო სამუშაოების წარმოებისას, რამაც გამოიწვია ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება.

კერძოდ, ბ-----ას დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა მასშიდ, რომ ჭიათურაში, შპს „დ---- აწარმოებს საჰაერო საბაგირო გზების მონტაჟს. 2018 წლის 31 ივლისს, დაახლოებით 09 საათიდან 09:30 საათამდე პერიოდში თ-----ს ქუჩაზე ცენტრალური საჰაერო საბაგირო გზის სადგურის სახურავის მონტაჟის დროს, სადგურის პირველი სართულის სახურავზე ავტომწეს ტვირთის ჩამოსაკიდებელ ისარზე მოწყობილ კაუჭზე ბ-----ამ და გ-----ემ ჩაუბეს ლითონის კვადრატებისაგან შეკრული კონსტრუქცია, რის შედეგადაც ისინი მოშორდნენ აზიდულ ტვირთს. ვიდრე ავტომწეს ტვირთი აზიდა მესამე სართულის სახურავამდე, ავტომწესის ისარზე მოწყობილი ბაგირი ამოძვრა (ამოიგლიჯა) ჩამკეტიდან, რის შედეგადაც ბაგირზე ჩამოკიდებული კაუჭი აზიდული ლითონის კონსტრუქციასთან ერთად ჩამოვარდა სადგურის შენობის პირველი სართულის სახურავზე და ვინაიდან არ იყო გათვალისწინებული СНиП III-4-80 „უსაფრთხოების წესების მშენებლობაში“ პუნქტი 12.1 -ში მითითებული მოთხოვნები - იმ უბანზე, სადაც მიმდინარეობდა სამონტაჟო სამუშაოები არ დაიშვება სხვა სამუშაოს ჩატარება და უცხო პირების ყოფნა, რაც უნდა გაეთვალისწინებია სამუშაოთა მწარმოებელს ბ-----ას, ჩამოვარდნილი ლითონის კონსტრუქცია მოხვდა სახის არეში იქვე მომუშავე ელექტრო შემდუღებელს ჯ-----ს და მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე ხარისხის დაზიანება. ჯანო როგავას, რომ არ ეწარმოებია ელშედულებითი სამუშაოები შენობის იმ უბანში, სადაც მიმდინარეობდა სამონტაჟო სამუშაოები, მას ჩამოვარდნილი ტვირთი არ დაეცემოდა.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2. ბრალდებულმა ბ-----ამ სასამართლოს წინაშე თავი სრულად სცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და დაეთანხმა საქმეში არსებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი

მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

4. **ბ-----ას** მიმართ წარდგენილი ბრალდება, დადასტურებულია ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **მის** ბრალეულობას, კერძოდ:

შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმებით, დაზარალებულ: ჯ-----ს გამოკითხვებით, მოწმეების: თ-----ს, გ-----ის, რ-----ს, ივ-----ს, გ-----ს გამოკითხვებით, დაზარალებულ ჯ-----ს სასამართლო - სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, საინჟინრო ექსპერტიზის დასკვნით, თავად ბეჟანა ქირიას გამოკითხვით, ცნობით ნასამართლობის შესახებ და საქმეზე მოპოვებული სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით;

5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილით, სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დადგენილია დანაშაულისათვის, რაც გულისხმობს **უსაფრთხოების წესების დარღვევას სამშენებლო სამუშაოების წარმოებისას, რამაც გამოიწვია ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება;**

მოცემულ შემთხვევაში დადასტურებულია ბრალდებულის მხრიდან ინკრიმინირებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენა;

სასამართლო განმარტავს რომ, საქართველოს კონსტიტუციით აღიარებული სიცოცხლის ძირითადი უფლება საფუძვლად უდევს ადამიანის ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლებას, ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლება კი წარმოადგენს ადამიანის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებაა და უპირველესყოვლისა იცავს ადამიანის სხეულს ფიზიკური დაზიანებისაგან.

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში TANIS AND OTHERS v. TURKEY განმარტა შემდეგი: წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან. ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან; მოცემულ შემთხვევაში წარმოდგენილი მტკიცებულებები სრულად აკმაყოფილებენ აღნიშნულ სტანდარტს;

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილისა და

სსსკ-ის მე-5 მუხლის თანახმად, ადამიანი უდანაშაულოდ ითვლება, ვიდრე მისი დამნაშავეობა არ დამტკიცდება კანონით დადგენილი წესით და კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენით. გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილისა და 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. საგულისხმოა საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება მასზედ რომ, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად უნდა დაედოს პირდაპირი მტკიცებულებები (და არა ირიბი);

ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის თანახმად, გონივრულ ეჭვს მიღმა ეს არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. იმავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, განაჩენი კანონიერია, თუ გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციისა და საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით. იმავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მეორე ნაწილისა და 33-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს - პროკურორს.

გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ბრალდების დადასტურების ვალდებულება პროკურორს ეკისრება არა მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციითა და საპროცესო კანონმდებლობით, არამედ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციითაც, რაც ასევე განმტკიცებულია ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართლით. კერძოდ, საყოველთაოდ აღიარებულია, რომ არ შეიძლება სასამართლომ პირი ცნოს დამნაშავედ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი (*in dubio pro reo* - ეჭვის

ბრალდებულის სასარგებლოდ გადაწყვეტის პრინციპი) (იხ. გადაწყვეტილებები საქმეებზე: Barbera, Messegué and Jabardo v. Spain; Lavents v. Latvia; Melich and Beck v. the Czech Republic).

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლოში წარმოდგენილია უდაოდ მიჩნეული პირდაპირ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გადალახავს საქმის ბედით დაინტერესებული პირის გონივრული ეჭვის სტანდარტს და გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებს ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ობიექტური და სუბიექტური შემადგენლობის განხორციელებას, რის გამოც ბრალდებულის მიმართ წარდგენილ ბრალდებაში (სსკ-ს 240-ე მუხლის პირველი ნაწილი) გამოტანილ უნდა იქნეს გამამტყუნებელი განაჩენი.

7. ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ჭიათურაში, შპს „დ---- აწარმოებს საჰაერო საბაგირო გზების მონტაჟს. 2018 წლის 31 ივლისს, დაახლოებით 09 საათიდან 09:30 საათამდე პერიოდში თ-----ს ქუჩაზე ცენტრალური საჰაერო საბაგირო გზის სადგურის სახურავის მონტაჟის დროს, სადგურის პირველი სართულის სახურავზე ავტომწეს ტვირთის ჩამოსაკიდებელ ისარზე მოწყობილ კაუჭზე ბ-----ამ და გ----- --ემ ჩაუბეს ლითონის კვადრატებისაგან შეკრული კონსტრუქცია, რის შედეგადაც ისინი მოშორდნენ აზიდულ ტვირთს. ვიდრე ავტომწემ ტვირთი აზიდა მესამე სართულის სახურავამდე, ავტომწის ისარზე მოწყობილი ბაგირი ამოძვრა (ამოიგლიჯა) ჩამკეტიდან, რის შედეგადაც ბაგირზე ჩამოკიდებული კაუჭი აზიდული ლითონის კონსტრუქციასთან ერთად ჩამოვარდა სადგურის შენობის პირველი სართულის სახურავზე და ვინაიდან არ იყო გათვალისწინებული СНиП III-4-80 „უსაფრთხოების წესების მშენებლობაში“ პუნქტი 12.1 -ში მითითებული მოთხოვნები - იმ უბანზე, სადაც მიმდინარეობდა სამონტაჟო სამუშაოები არ დაიშვება სხვა სამუშაოს ჩატარება და უცხო პირების ყოფნა, რაც უნდა გაეთვალისწინებია სამუშაოთა მწარმოებელს ბ-----ას, ჩამოვარდნილი ლითონის კონსტრუქცია მოხვდა სახის არეში იქვე მომუშავე ელექტრო შემდუღებელს ჯ-----ს და მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე ხარისხის დაზიანება. ჯანო როგავას, რომ არ ეწარმოებია ელშედულებითი სამუშაოები შენობის იმ უბანში, სადაც მიმდინარეობდა სამონტაჟო სამუშაოები, მას ჩამოვარდნილი ტვირთი არ დაეცემოდა.

სამართლებრივი შეფასება:

8. ბ-----ამ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილით;

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი

გარემოებები:

9. ბ-----ას მიმართ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ჩადენილი ქმედების აღიარება და გულწრფელი მონანიება, ადრე ნასამართლევი და სახდელდადებული არაა; ხასიათდება დადებითად; კმაყოფაზე ყავს სამი არასრულწლოვანი შვილი და პენსიონერი დედა; დაზარალებულს პრეტენზია არ გააჩნია;

10. ბ-----ას პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია;

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სსსკ-ის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილით სასჯელად გათვალისწინებულია ჯარიმა ან გამასწორებელი სამუშაო ვადით ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთა ვადით ორ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევით ვადით სამ წლამდე ან უამისოდ.

11. სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას, სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდუვალობა განაპირობებს, მთავარია არა ის, რომ დასაჯო მკაცრად, არამედ ის რომ დანაშაულის შემთხვევა არ უნდა დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება უნდა იყოს ბრალდებულის პიროვნების, მისი მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულის ობიექტის, მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, სასამართლო თვლის, რომ **ბ-----ას** სასჯელის სახით უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელის სახე - **ჯარიმა**, შემამსუბუქებელი გარემოებების, სოციალურ მატერიალური მდგომარეობის გათვალისწინებით, სანქციის ქვედა ზღვართან მიახლოებული ზომით (ჯარიმა 1900 ლარი), რაც გახდება საფუძველი მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროების ხარისხი, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს **ბ-----ას** მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას; ბრალდებულის პიროვნებისა და დანაშაულებრივი ქმედების ხასიათიდან გამომდინარე, დამდგარი შედეგის გათვალისწინებით **ბ-----ას** არ უნდა შეეფარდოს დამატებით სასჯელად თანამდებობის დაკავებისან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა;

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის გადაწყვეტილებაში "საქართველოს მოქალაქე ბექა წიქარიშვილის საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ განვითარებულია მოსაზრება მასზედ, რომ "დანაშაულის ჩამდენის მიმართ სახელმწიფოს პასუხი პირველ რიგში, მოტივირებულია თავად დანაშაულის ჩამდენი პირის მიმართ თანაზომიერი იძულების ღონისძიების გამოყენების გზით მისი ქცევის კორექტირების აუცილებლობით, საზოგადოებაში მისი ადაპტაციითა და მის მიერ მომავალში დანაშაულის ჩადენის რისკების გამორიცხვით, მინიმალიზაციით," "არ შეიძლება პირის დასჯის მიზანი იყოს მხოლოდ სხვა პირების დაშინება", "ადამიანი არ შეიძლება იყოს სისხლის სამართლის პოლიტიკის ინსტრუმენტი და დანაშაულთან ბრძოლის საშუალება, ადამიანი არის მიზანი, რომელზე ორიენტირებითაც მოქმედებს ხელისუფლება", "სასჯელთან დაკავშირებული კონსტიტუციური შეზღუდვის არსი არის პროპორციული სანქციის დაკისრება მნიშვნელოვნად ინდივიდუალიზებული სახით, რა დროსაც მხედველობაში მიიღება დანაშაულის სიმძიმე, დამნაშავის ბრალი და დანაშაულის შედეგად გამოწვეული ზიანი (კონკრეტული დაზარალებულისთვისაც და საზოგადოებისათვის), დამნაშავის პერსონალური მახასიათებლები და საქმის კონკრეტული გარემოებები იმისათვის, რათა განისაზღვროს, როგორი სასჯელი იქნება შესაბამისი პირის რეაბილიტაციისა და საზოგადოების დაცვისათვის ამ კონკრეტული დამნაშავის ქცევის შეკავების გზით, მხოლოდ ამგვარ პირობებში

შეასრულებს სასჯელი თავის მიზნებს.

საგულისხმოა ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიდგომა სასჯელის მიმართებაში, კერძოდ „ვინტერი და სხვები გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (2012 წლის 17 იანვრის გადაწყვეტილება); სასამართლომ განმარტა, რომ აშკარად არაპროპორციული სასჯელი დაარღვევდა ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის მე-3 მუხლის მოთხოვნებს; კონვენციის მე-3 მუხლის თანახმად არავინ არ შეიძლება დაექვემდებაროს წამებას, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახველ მოპყრობას ან დასჯას;

ამდენად სასჯელი არ უნდა იყოს აშკარად არაგონივრული და არაპროპორციული საშუალება კანონმდებლის მიერ დასახული მიზნის მისაღწევად (სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია) და არ უნდა იწვევდეს პირის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დაუსაბუთებლად შეზღუდვას;

საქართველოს კონსტიტუციის მე-17 მუხლის თანახმად ადამიანის პატივი და ღირსება ხელშეუხებელია, დაუშვებელია ადამიანის წამება, არაჰუმანური, სასტიკი ან პატივისა და ღირსების შემლახველი მოპყრობა და სასჯელის გამოყენება; ბრალდებულის პიროვნებისა და დანაშაულის სიმძიმის აშკარად არაპროპორციული სასჯელის დანიშვნა ჩათვლებოდა ბრალდებულის ღირსების შელახვად და გაუტოლდებოდა კონვენციის მე-3 მუხლით გარანტირებული უფლების ხელყოფას;

მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულ **ბ-----ას** მიმართ ამ სახით და ზომით დანიშნული სასჯელი (ჯარიმა 1900 ლარის ოდენობით), პროპორციულია ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებისა და მისი პიროვნებისა; ამდენად განაჩენი ამ სახისა და ზომით იქნება სამართლიანი; დამატებითი სასჯელის განსაზღვრა ბრალდებულის პიროვნებისა და დანაშაულის ხასიათის გათვალისწინებით იქნებოდა აშკარად არასამართლიანი და მკაცრი;

დანაშაულებრივი ქმედების ხასიათისა და ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით სასამართლოს მიზანშეუწონლად მიაჩნია სხვა სახის ძირითადი და დამატებითი სასჯელების გამოყენება, რამეთუ ამ შემთხვევაში განაჩენი იქნებოდა არასამართლიანი და ზედმეტად მკაცრი;

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს ბრალდებულის მხრიდან ჩადენილი ქმედების აღიარებას და მონანიებას, როგორც სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის უმნიშვნელოვანეს შემამსუბუქებელ გარემოებას, თვლის რომ ბრალდებულის რესოციალიზაციის პროცესის საწყისი, მისი მხრივ ჩადენილი ქმედების გაცნობიერება და აღქმა, რაც გულწრფელი მონანიების, ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი ყველა მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევის, სახელმწიფო რესურსის სამართლიანი და ეფექტური გამოყენების და

საქმის განხილვის გაჭიანურების თავიდან აცილების მნიშვნელოვანი წინაპირობაა. აღნიშნული სასამართლოს მხრიდან ასევე გათვალისწინებულია სასჯელის სახისა და ზომის ნაწილში;

ნივთმტკიცების საკითხის გადაწყვეტა :

სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესის თანახმად, საქმეზე ნივთმტკიცებად ცნობილი შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული ავტოამწის ტვირთის ასაზიდი 120 სმ სიგრძის ბაგირი, რაც დალუქული სახით ინახება შსს ჭიათურის რაიონულ სამმართველოში, განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ უნდა განადგურდეს სათანადო წესით;

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე, 42-ე და 53-ე მუხლებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 272-ე, 277-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ბრალდებული **ბ—-----ა** (პ/ნ:1-----5) ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილით და **სასჯელად განესაზღვროს** ჯარიმა 1900 (ათასცხრაასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევის გარეშე;

2. **მსჯავრდებულ ბ—-----ას** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო - გაუქმდეს; განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში გირაოს შემტანს **ბ—-----ას** (პ/ნ:1-----5) დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა 1700 (ათასშვიდასი) ლარის ოდენობით;

3. განაჩენი აღსასრულებლად გადაეგზავნოს საჯარო სამართლის იურიდიული პირის აღსრულების ეროვნული ბიუროს სამეგრელო, ზემო სვანეთის სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულ **ბ—-----ას** საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

4. საქმეზე ნივთმტკიცებად ცნობილი - შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული ავტოამწის ტვირთის ასაზიდი 120 სმ სიგრძის ბაგირი, რაც დალუქული სახით ინახება შსს ჭიათურის რაიონულ სამმართველოში, განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ განადგურდეს სათანადო წესით;

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა №32), საჩხერის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე
კეკელიძე

დავით